

ת"פ 14752/10 - מדינת ישראל נגד יובל אהרוןוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14752-10-16 מדינת ישראל נ' אהרוןוב

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עווה"ד חבר ושותה
נגד

הנאשם יובל אהרוןוב
ע"י ב"כ עווה"ד שני

גור דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 31.1.17, במסגרת הסדר טיעון דין לא הסכמה עונשית, הודהה הנאשם בכתב האישום בתיק דין וכן צירפה והודהה בכתב אישום מתוקן בת"פ 16-10-16-19326. ביום 23.10.18 צירפה הנאשם והודהה גם בכתב אישום מתוקן בת"פ 17-12-12-47438 (לגביו הודיעה התביעה שעדמתה העונשית אינה למסר). הנאשם הורשעה בעבירות הבאות:

- א. הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשרות (בזק ושידורים);
תשמ"ב-1982 (2 עבירות);
 - ב. איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ג-1977;
 - ג. היזק לרכוש בمزיד, לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל;
 - ד. ניסיון להיזק לרכוש בمزיד, לפי סעיף 452 בצוות סעיף 25 לחוק הנ"ל (שות'
UBEIRUT);
2. בהתאם למוסכם הופנתה הנאשם לשירות המבחן והוגשו בעניינה ארבעה تسקרים, הראשון מיום 22.6.17 והאחרון מיום 12.7.18: שירות המבחן ציין את חוסר רצונה של הנאשם להתמיד בקשר טיפול נחוץ ולהעניק בו, מצא כי עדמה זו מכילה את אפשרות הטיפול, והמליץ על עונשה מוחשית מציבת גבולות, יחד עם עונשה מותנית ופיוצרי לנפגעת.
3. עוד בפניו תצהיר נפגעת עבירה [תע/1]; חוות דעת פסיכיאטרית מיום 16.1.14, לתמיכת ברצון הנאשם להשתחרר משירות צבאי [גע/1]; מכתבים של פסיכולוגית שטיפלה בנאשם, מהימים 24.1.17, 4.9.16, 12.8.18, שנכתבו לתמיכת בעניינה של הנאשם בהליך הפלילי וברצונה לחזור ללמידה במרכז הבינתחומי

[גע/2, גע/3 וגע/4]; אישור לימודים מיום 20.10.17 ומסמכים נלוים [גע/5]; וחווות דעת פסיכיאטרית מיום 27.9.18 שנכתבה לצורך מניעת ענישתה או להקלתה [גע/6][1].

.4. ביום 23.10.18 טענו ב"כ הצדדים לעונש:

התביעה עתירה לשנת מאסר בפועל, מאסר מותנה מרתייע וממושך, קנס ופיזיו לנפגעת;

ההגנה עתירה למאסר מותנה ופיזיו לנפגעת;

.5. הנאשמה הופנתה למmono על עבודות השירות, שבחוות דעתו מיום 23.01.19 מצא את הנאשמת כשרה לריצוי מאסר בעבודות שירות.

מעשי הנאשמת:

.1. **עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק שבוצעו בשנים 2013 - 2015 [ת"פ 16-10-19326]:**

א. בשנת 2013 שוחררה הנאשمة משירות חובה טרם זמנה, בשל בעיות ממשמעת ולפי המלצה פסיכיאטר. הנאשمة סקרה כי הנפגעת א.ס., שהיתה המפקדת שלה, התNELLAה לה;

ב. החל ממועד לא ידוע חדשים לאחר שחרורה בשנת 2013 ועד ליום 4.9.15 הטרידה הנאשمة את הנפגעת בכר שהתקשרה אליה פעמים רבות,טלפון הנייד ולקו בביתה, וניתקה את השיחה כשענתה הנפגעת;

ג. במהלך אותה תקופה, הטרידה הנאשمة את הנפגעת כשלחה לה 1,500 מסרונים והודעות ואטסאף, עד שהנפגעת חסמה את כניסה ההודעות מהנאשمة;

ד. לאחר שנחסמה כאמור, החלה הנאשمة להטריד את הנפגעת בהודעות לפרופיל פייסבוק שלה;

ה. הנאשمة גם פתחה חמישה-עשר פרופילי פייסבוק בשם של הנפגעת, באמצעותם שלחה לחבריה של הנפגעת הודעות, ביניהן בעלות אופן מיני, שהתייחסו בין היתר לכך שהנפגעת קיימה-כביבול יחסית מין עם חייל ששירת תחת פיקודו;

ו. הנאשمة הטרידה גם את אמֵהה של הנפגעת ב-22.6.14, כשהתקשרה אליה וניתקה את השיחה: לראשונה בשעה שלוש לפנות בוקר, ומספר פעמים נוספות בשעות אחר הצהריים;

.2. **עבירות איומים שבוצעו ביום 5.6.16 [ת"פ 14752-10-16]:**

א. בתקופה הרלוונטית הייתה הנאשمة סטודנטית במרכז הבינתחומי בהרצליה. אגודות הסטודנטים במרכז תכננה אירוע בנושא הקהילה הגאה, במסגרתו יוצבו דוכנים ותתקיים

הופעה;

ב. ביום 16.5.16, שלושה ימים קודם לאיורע, שלחה הנאשמת פעמיים דברי איום מפראפל פיסבוק פיקטיבי לפראפל פיסבוק של אגודות הסטודנטים, בכוונה להפחיד או להקניט:

"**כדי לכם מאד לבטל את האירע ביום רביעי, אם לא, הולך להיות בלגן, מישחו הולך להזכיר מגעילים.**".

"**המומאים מסריכים, אנחנו הולכים לרצוח אחד מהם ביום רביעי, כדי לכם מאד לבטל.** מה נהיה עם האגודה? שמאלנים ותומכי המומאים, גועל נפש, שלא תגינו שלא זההנו אתכם מראש".

3. עבירות היזק לרכוש בمزיד וניסיון להזיק לרכוש שבוצעו באוקטובר 2017 [ת"פ 13-12-47438]:

א. ביום 17.10.17 הגיעו הנאשמת לחנות מחשבים ברחוב בן גוריון בהרצליה, וכיון שלא הייתה מרוצה מהשירות שקיבלה מעובד החנות מר עידן חזני, ניסתה להזיק לרכוש העסק שדחפה בחזקה את המחשב הנני בו הקיל' העובד באותו עת, ובדרך החזקה הכתה והפילה מסך מחשב והשליכה ארצת כסא ופח אשפה;

ב. למחרת, 17.10.17, בשעת בוקר, הגיעו הנאשמת לסניף אחר של העסק, ברחוב משכית בהרצליה, דחפה בחזקה מחשב נייד עד שנפל (אך לא ניזוק), וכשיצאה מהחנות בעקבות וקללות, השליכה ארצת כסא;

ג. באותו יום, 17.10.17, בשעה 17:00, חזרה הנאשמת לסניף בן גוריון של העסק, פתחה וטרקה את דלת החנות תוך שהיא צועקת "זונות, בני זונות", עד שחלק מהדלת נשבר ודופן המשקוף התעווות;

נסיבות העבירות - קביעתם של מתחמי העונש ההולמים:

דרן קביעת המתחמים:

1. עניינה של קביעת המתחמים היא בעונש העיקרי, ולכן מטרת העבירות של היזק לרכוש, שגם הتبיעה סבירה שהאונש ההולם בגין הוא מאסר מוותנה.

2. מעשי ההטרדה בוצעו במהלך תקופה ארוכה, אך הם מקיימים את אחדות המטרה וזהות הנפגעת. לכן יקבע מתחם אחד למעשים אלו בשלבים זה בזה (לרבות ההטרדות של אם הנפגעת), שפיצולם לאירועים שונים יגרע מאופיים הייחודי של המעשים ככלל (ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מ.י. (2014) ודנ"פ 2999/16 **ழרחי נ' מ.י.** (2016));

3. גם נסיבות ביצוען של עבירות האiomים, שנערכו ביום אחד, יובילו לקביעתו של מתחם אחד.

עמוד 3

קבעת מתחם העונש בגין מעשי הטרדה:

1. הערכים המוגנים בעבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק:

א. בין הערכים המוגנים מצויה זכותו של אדם לכבוד פרטיותו, כחלק מכבוד האדם שלו, ובעיקר בהיבטים של זכות האדם "להיעזב במנוחה" ולמנוע גישה לא-רצiosa לגוףו, נפשו ועיניו. זכות זו מוכרת במשפט כזכות חוקתית חשובה שעניינה "בайнטרס האישי של האדם בפיתוח האוטונומיה שלו, במנוחת נפשו, בזכותו להיות עם עצמו ובזכותו לכבוד ולהירות" (בג"ץ 46650 פלונית נ' בית הדין הרבני האזרחי בננתניה (2006), ת"פ 22744-09-11 מ.י. נ' סנין (2012) ומאמרו של מ' בירנהק "שליטה והסכם" - הבסיס העיוני של הזכות לפרטיות, משפט ומمثال כרך יא (תשס"ח));

ב. בנוסף, מוגנת זכותו של האדם להיות חופשי מלחצים אסורים, כולה בחרות מלשון החוק;

ג. במקרה דנן פגעה הנואשת גם בזכותו של הנפגעת לשם טוב, כשהשתמשה ברשות החברתית פייסבוק כדי להתחזות לנפגעת ולהפיץ מידע כוזב בדבר יחס-מין שליה עם פקוד;

ד. ההגנה המיוחדת מפני פגעה באמצעות מתקן בזק, נדרש בדיון המחשבים והמדיה האלקטרונית לסוגיה, בשל קלות הפגעה מחד גיסא וחומרתן ותפוצתן הפוטנציאליות של הפגעות מאיין גיסא;

2. מעשי הנואשת היו חוזרים, מתמידים וمتוכנים, ומטרתם הייתה להטיל אימה על הנפגעת ולשבש את חייה, כאמור על פגיאות וועל שהנאשת דימתה שהנפגעת אחראית להם. כפי שאבלן שירות המבחן, קיימים באופןיה של הנואשת קווים תוקפניים בורחים שהיא מתקשה לשלוט בהם, ושבאו לביטוי גם בפגיעה המודעת, המכוננת וההרסנית בחיה הנפגעת.

3. עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים הייתה חמורה וקשה, כפי שניתן להסיק ولو רק מכמות ההודעות והשיחות המתרידות. תצהיר הנפגעת [תע/1] ודברים שמסירה לשירות המבחן, מלבדים על עוצמת הפגיעה בשלות נפשה ובcheinה של הנפגעת -cheinה של הנפגעת נשלטו-למעשה על-ידי החרצה מעשי הנואשת, כשל שיחת טלפון ממספר לא-מצויה מהוות גורם לחץ ומצוקה; כשל תקלת יומיומית מעוררת חשש שהנפגעת היא הגורם; וכשהצל הכבד שהפלילה הנואשת על חי הפגיעה, בנסיבות הערטילאית אך המתמדת, הוביל לכך שהנפגעת החלה להאמין שהנאשת יכולה גם לפגוע בה או במשפטתה.

4. נזקיהם הקונקרטיים של מעשי העבירה היו אפוא קשים מאד, כشملוא פוטנציאל הפגיעה התגשם.

5. לא נמצא בפסקה מקרה דומה, של כמהות עצומה של הטרדות חוזרות לאורך לעלה משנה וחצי (או קרוב לשנתיים), בדרכים שונות ובנסיבות פגיעה מגונות. והנה, גם במקרים קלים יותר של תקופות-הטרדה של ימים ספורים, נקבעו מתחמים מחמורים והוטלו עונשי מאסר בכליה (וראו ת"פ 16022-02-17 מ.י. נ' בנווב'יב (2018) וסקירת פסיקה בו; למתחם, בעניין שהסתומים בריצוי עבודות שירות, ראו ת"פ 47244-01-11 מ.י. נ'

עבורי (2015)). חומרה זו משקפת את חומרת הפגיעה בערכיהם החשובים שנמנו לעיל, וmbטאת את מדיניות הענישה הרואה והנוגגת.

6. מתחם העונש ההולם שהוצע על-ידי התביעה מקל עם הנאשמה [ע' 12 לפרוטוקול], אך לא עשה עצמי קטגור-על וากבע את המתחם כהמלצתה - בין מספר חודשי מאסר שניית לרצותם בעבודות שירות לבין חמישה-עשר חודשי מאסר, כעונש עיקרי.

קביעת מתחם העונש בגין האוימים:

1. עבירות האוימים באה להגן על שלוחת הנפש של האדם ולאפשר לו חיים חופשים מלחצים אסורים. בעקיפון, מגנה עבירה זו על ערך נוסף - חופש הפעולה והבחירה של האדם, שכן לעיתים קרובות נלוית לאוים מטרה של הנעת אדם לפעולה או למחדל, כמו רמוסזה שאינו מגיע לשליטה גליה (ע"פ 103/88 **ליקטמן נ' מ.י.** (1989)).

2. עצמת הפגיעה בערכים המוגנים הייתה קשה וחריפה: מדובר במעשה מתוכן, שהנאשمة חזרה עליו פעמים, ובאוימים קשים וקונקרטיים - "מישחו חולן להזכיר" - המעלים מיד על הדעת את רצח שירה בנקי ע"ה בדקירות סכך במצעד הגאה בירושלים, פחות משנה לפני כן (30.7.15).

3. מטרת הנאשمة במעשה החמורים והמוגנים הייתה להבהיל ולהפחיד, ועד-כדי להביא לביטול האירוע, אך מティיענו לעונש של הסיגור המלומד ומהעולה מהתקירים וממכתבי הפסיכולוגיות [גע/2, גע/3 וגע/4], הסתרבו מניע וסיבה שבבסיס המעשים: הנאשمة שלחה את האוימים מפרופיל פייסבוק שפתחה על-שם הנפגעת א.ס. ובאמצעותה התחזתה לנפגעת. הנאשمة נסתה אפוא, באופן מתוכן ומתוחכם, לסביר את הנפגעת בחשדות פליליים חמורים.

4. הנזק מוצח אפוא בתחום הבלה שזרעה הנאשمة, ובעלבון ובפחד שחשו במיוחד המשתייכים לקהילה הגאה, שחוופים תמיד לפגיעה ואוימים.

7. בהתחשב במאפיינים חמורים אלו, מוצדקת עמדת התביעה הנועיצה היטב במדיניות הענישה הרואה, לקביעתו של מתחם מחמיר ביחס לעבירות אוימים שכיחות ו"רגילות", שככל-ככלו בתחום המאסר, גם שלא בהכרח בacellular: התביעה הציעה מתחם עוני החול משישה חודשי מאסר, שניית לרצותם בעבודות שירות ועוד לשנים-עשר חודשי מאסר; המתחם שากבע יהא בין מספר חודשי מאסר שניית לרצותם בעבודות שירות לבין חמישה-עשר חודשי מאסר, כעונש עיקרי.

נסיבות שאינן קשרו בעבירות - קביעת העונש במתחמים:

1. הנאשمة ילידת 1994, כבת 24 שנים, רוקה המתגוררת בבית הוריה ולומדת לימודי מנהל עסקים וכלכלה במרכז הבינתחומי בהרצליה. מוצא הנאשمة במשפחה נורמטיבית ותומכת, היא סיימה 12 שנות לימוד, ולאחר שחרורה המוקדם מצה"ל בשל קשיי הסתגלות, בעיות משמעת והמלצת פסיכיאטר[2] - החלה בלימודים אקדמיים בהם היא ממשיכה גם כיום.

.2. לנשמה אין עבר פלילי.

.3. לדברי בני משפחה ולדבריה שלה, היו יולדותה וונערותה של הנגעת תקנות, לימודיים כמו בהתנהלות החברתיות. עם זאת, הן מתקיירות שירות המבחן והן ממכתבי הפסיכולוגיה [גע/4] עולה הפער בין האינטיגניציה והיכולות הקוגניטיביות של הנשמה לבין חוסר בשלות רגשית וקשישים ביחסים חברתיים: הנשמה מופנמת ונוטה להתבזבזות, יכולותה לתקשר עם הזולת פגומות, וקיים כפיפות באישיותה התגלו מגיל צעיר יחד עם נזונות מחשבתי. אלו ועוד הובילו לאבחנתה כלוקה בהפרעת אישיות לא ספציפית ולהמלצה לשחרור מצה"ל, על-אף סימנים למניפולטיביות [אבחן קב"ן מיום 2.2.14, מובא בחומר הדעת גע/6].

.4. ביחס לעבירות, הנשמה טענה כי מקורו ביחס של הנגעת לנשמה, שהיה קשה, תוקפני, משפיל ומאיים (אף שלא סיפה מידע קונקרטי כלשהו). לאחר שחרורה נסתה הנשמה ליצור קשר עם הנגעת, כדי להתמודד עם תחושת העול, ומשירבה לכך הנגעת, "התקשה להרפota" וביצעה את העבירות הנדרשות עתה.

לදעת שירות המבחן והפסיכולוגית, בוצעו העבירות על-רקע אותן תחששות עול, השפה וחוסר אונים, שהפכו למחשובות כפויות [تسקייר 16.11.17; מכתב הפסיכולוגיה גע/4].

.5. הנשמה אמונה הודהה במעשים, אך לא הבינה ולא הפנימה את חומרתם, ואינה מתחררת עליהם [גע/6, ע' 10]. הנשמה צירה והביעה תמייתה, לעניין האויומים, "למה מכללה מתיחסים אליהם בנסיבות רציניות" [גע/4].

.5. שירות המבחן שמע מהנגעת כי הנשמה ממשיכה להטריד אותה, וכך עד يول' 2017. איני חושד בנגעת שמסרה מידע שאינו נכון, אך לא אתן לטענה זו כל משקל, למשל, שלא נסתה הנשמה לאמת מידע זה בחקירה משטרתית נוחוצה ואפשרית.

.6. שירות המבחן מצא כבר ביוני 2017 [تسקייר 22.6.17], כי הנשמה זוקקה לטיפול שיתמוך בחיזוק יכולתה הפגומה לשולוט בדחיפיה האלים. ללא טיפול מתאים, הזריר השירות, קיים סיכון ברמה בינונית להתפרצויות אלימות נוספות, גם חמורתן צפiosa להיות בינונית - וכן, כארבעה חדשניים לאחר כתיבת הتسويיר, באו התפרציותה של הנשמה בחניות המחשבים והוכיחו כי השירות לא טעה בהערכותיו. השירות הודיע מהחרמה במצבה הנפשי של הנשמה שהגיע למצבים של איבוד שליטה ומצא צורך באבחן פסיכיאטרי; דא עקא, שהנשמה סירבה גם לכך [תסקרים 18.2.18 ו-12.7.18].

.7. לבקשותיו החזרות של הסניגור המלמד ולפni שהשירות המבחן נואש מהנשמה, הופנתה הנשמה לשירות המבחן שוב ושוב, כדי שתראה נוכנות ממשית לטיפול - שנדרש הן לדעת השירות והן לדעת הפסיכולוגית הפרטנית שהנשמה טופלה אצלה תקופה-מה [גע/2, גע/3 וגע/4] - אך הנשמה התמידה בסירובה להכיר בכל בעיות ונזקקות לטיפול [تسקייר 12.7.18]. למעשה, ברור למדי שהנשמה פנתה לטיפול פסיכולוגי כדי להשיג מטרות החיצונית לטיפול, אלו הקשרות בהליך המשפטי [גע/2 וגע/4] ואלו הקשרות ברצונה לחזור ללמידה במרכזו הרוחקה לנוכח מעשה [גע/3], וכן הנשמה הפסיכיקה את הטיפול תוך הטחת האשמות בפסיכולוגיה [גע/4]. ניסיון טיפול נוסף אצל עו"ס קלינית נכשל אף-הוא, משהבירה הנשמה שהיא אינה מוצאת כל בעיה המצדיקה טיפול, והגעה רק מלחמת לחצים משירות המבחן ומהויריה [מובא בגע/6].

8. הנאשمت, ערה למצבה המשפטית, נאותה לבסוף לבדיקה פסיכיאטרית פרטית, שבוצעה בחודש אוגוסט 2018 [גע/6]: בבדיקה זו נמצא כי הנאשمت מצויה על הספקטרום האוטיסטי וסובלת מהפרעת אישיות עם אלמנטים סכיזואידים ופרנוואידים. ביטוייה של הפרעה, במקורה של הנאשمت, הם קשיי שליטה בדוחפים, פגעה ביכולת לקיים קשרים ביןאישיים, העדר "מצפן רגשי" וקשיים בהבנה ומודעות לרגשות הזולות, ומכאן גם היעדר הבנה לפסול המוסרי שבמעשה.

מצאי הבדיקה א闷ם מפתיעים בחומרתם, אך דיווחים ואבחונים קודמים מתישבים עם מסקנות הבדיקה. הומלץ לנאשمت על טיפול רפואי אחר, אך לא דווח כי הנאשמת הסכימה לטיפול או החלה בו.

9. **לזכות הנאשמת יעמדו נתונים אלה:**

א. עונש מאסר בכליה יפגע קשה בנאשمت, הן כדי מאסר ראשון והן מחמת קוו*י* אישיותה וההפרעה ממנה היא סובלת. עונש מאסר לרכיבי בעבודות שירות, יפגע בלימודיה של הנאשمت, אך לא מדובר בנזק שאינו בר-תיקון;

ב. לנאשמת נגרם נזק, שהושעטה מלימודיה לתקופת-מה. לנוכח זה משקל נמוך מאוד;

ג. הנאשمت הודהה ונטלה אחריות על מעשה, גם שאינה חשה חרטה על המעשיהם ואיינה מוגלה תובנה לחומרתם. הודהת הנאשמת חסכה מהפגיעה עדות בית המשפט וכן חסכה משאבי ציבור;

ד. חלוף הזמן מעת ביצוע הפעולות, כשהנאשمت לא הסתבכה שוב בפליליים;

ה. לנאשמת אין עבר פלילי;

10. הנאשمت אינה מוכנה לכל טיפול. אולם, עונשה יוטל בגין מעשה, ולא בגין אי רצונה בטיפול. אין ספק שתיפול פסיכולוגי ופסיכיאטרי הוא נחוץ, אך יש לתת משמעות גם לכך שהיא לא הורשעה ואף לא הוגש נגדה אישום בגין עבירה אחרת למשעים דין.

11. לנוכח כל האמור לעיל,適用 את עונשה של הנאשمت בתחום המתחמים. היזקה בין מעשי ההטרדה והאיומים תצדיק את הטלת העונש כאחד תוך חפיפה-רבתית של העונשים. עונשה העיקרי של הנאשمت היא אפוא מאסר, אך זה ירוצה בעבודות שירות לתקופה המקסימלית.

12. לצד העונש העיקרי אטייל על הנאשמת עונשי מאסר מוגנה והתחייבות כספית, לתוספת הרתעה; קנס יוטל לשימוש לתוספת קונקרטיות ענישתית, אך גודלו יושפע מהיעדר הנסיבות עצמאיות של הנאשمت; פיצוי הנגיעה היא בסכום ממשי, שגם אם אין בו כדי לגלם את מלא הנזק הלא- ממוני, תהא בו הכרה בפגיעה בה.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. שישה חודשים מאסר, שירצעו בעבודות שירות החל מיום 12.03.19 בבית אבות קוק בהרצליה, כשהנאשمت מזדהרת שא-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות, או המmonsים במקום העבודה, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר בכליאה. תשומת-לב הנאשמת להוראות ולהתראות שבוחות דעתו של הממונה;

ב. שלושה חודשים מאסר על-תנאי למשך שניים מהיום, שלא תעבור עבירה בגין הורשעה בתיק זה, לרבות בתיקי הציגוף;

ג. קנס בסך 1,000 ₪, או חדש מאסר תמורתו;

ד. התחייבות בסך 2,000 ₪ למשך שניים מהיום, שלא תעבור עבירה בגין הורשעה בתיק זה, לרבות בתיקי הציגוף. לא תיחתום ההתחייבות, תיאסר הנאשמת למשך חדש ימים;

ה. פיצויו בסך 10,000 ₪ לנפגעת א.ס., עדת תביעה 4 בכתב האישום בת"פ 16-10-19326. הקנס והפיצוי יופקדו באربعة תלמידים חדשים, שווים ורצופים שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 01.03.19, וכש machel אן עיכוב באחד התלמידים יעמיד מלאה הסך לפירעון מיד;

הוראות נלוות:

א. תשומת לב הנאשמת לכך שבקשות לדחיה נוספת או לחלוקה אחרת של תלמידי הפיצוי והקנס יש להגיש למרצה לגביית קנסות;

ב. התביעה תגish בהקדם למזכירות טופס פרטיא מטלון;

ג. מוצגים, ככל שקיים, יועברו להחלטת קצין משטרה;

ד. הפקדות, ככל שהוא, תושבנה לנאשמת לאחר שתסכים את ריצוי המאסר בעבודות שירות;

ה. עותקי גזר הדין יועברו לממונה על עבודות השירות ולידיעת שירות המבחן;

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ט, 03 פברואר 2019, במעמד הצדדים.

[1] מוצג נוספת, נע/7, הוא צילום מסך של טלפון נייד, ללא תאrik וללא הקשר, המתעד לכאותה תגובה של הנפגעת להטרדות הנאשמת. ערכו הראייתי אפסי ולא אתייחס אליו;

[2] לדבריה, הנאשמת השיגה את המלצה הפסיכיאטר ואת השחרור המוקדם, כי נענשה בשל בעיות ממשעת ולא אהבה את הייחס הקשוח ממנו סבלה [תסקיר 22.6.17; חוו"ד נע/1];